

fentlig, og uanset om den udføres med eller uden økonomisk gevinst for øje.

Det må antages, at disse aktiviteter omfatter alle egentlige erhvervsmæssige aktiviteter, svarende til hvad der forstås ved aktiviteter i erhvervsmæssigt øjemed efter den gældende jordforureningslov. Under begrebet erhvervsmæssigt øjemed falder virksomheder, som er godkendelsespligtige efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 og andre erhvervsaktiviteter, herunder erhvervsmæssige bygge- og anlægsarbejder, og faste anlæg til energiproduktion, som ikke er godkendelsespligtige. Sådanne aktiviteter er omfattet, uanset om de drives af private eller offentlige drifts- og bygherrer.

Modsat må det antages, at disse aktiviteter ikke vil være omfattet, i det omfang det offentliges aktiviteter ikke har karakter af en økonomisk aktivitet men sker til varetagelse af det offentliges opgaver som myndighed. Dette indebærer, at f.eks. det offentliges arbejde med tilsyn og håndhævelse af lovgivning, politiets og domstolens arbejde og opkrævning af skatter ikke antages at være erhvervsmæssige aktiviteter i direktivets og dette lovforslags forstand. Aktiviteter i forbindelse med det offentliges levering af serviceydelser antages at være omfattet. Begrebet »erhvervsmæssige aktiviteter« er dermed snævrere end begrebet »drift af virksomhed eller anvendelse af anlæg i erhvervsmæssig eller offentligt øjemed«, som anvendes i den gældende jordforureningslov.

Lovforslaget finder ikke anvendelse i forhold til miljøskader eller overhængende fare for miljøskader, som er forvoldt ved private, ikke-erhvervsmæssige aktiviteter.

Særligt for så vidt angår aktiviteter, der udføres med fritids- eller idrætslignende formål (f.eks. motorsport, ridning, skydebaner), bemærkes det, at formålet ikke i sig selv udelukker, at der er tale om erhvervsmæssige aktiviteter, men at det må vurderes konkret, om organiseringen og driften af aktiviteterne er professionaliseret i et omfang, som nærmer sig egentlig drift af erhvervsaktiviteter. Det forhold, at klubben f.eks. har ansatte til at undervise, passe dyrene eller vedligeholde baner, vil eksempelvis kunne indebære, at disse aktiviteter vil være omfattet.

Til § 6

Denne bestemmelse indebærer, at den ansvarlige for en miljøskade eller en overhængende fare herfor kan begrænse sit økonomiske ansvar for forpligtelser og krav efter bestemmelserne i lovforslaget i henhold til de danske regler, der gennemfører globalbegrænsningskonventionens regler, jf. sølovens kapitel 9.

Globalbegrænsningskonventionen af 1976 trådte i kraft den 1. december 1986. Der er dog vedtaget en protokol hertil i 1996, som er trådt i kraft og nu helt har erstattet 1976-konventionen i Danmark. Efter globalbegrænsningsreglerne kan rederen m.fl. begrænse (i udgangspunktet) alt sit ansvar (heraf ordet »globalbegrænsning«) til et i konventionen fastsat bestemt maksimumbeløb, der varierer med skibet størrelse. Konventionen indeholder særlige regler om hurtig ændring af maksimumbeløbet, hvis den økonomiske udvikling nødvendiggør dette. Søloven sikrer endvidere en hurtig gennemførelse af sådanne ændringer, idet økonomi- og erhvervsministeren kan foretage ændringerne, jf. sølovens § 175, stk. 6. Ansvarsbegrænsningssystemet gælder for alle de krav, hvor der ikke måtte være en særskilt konvention om ansvarsbegrænsning – f.eks. vil hændelser efter olieansvarskonventionen falde uden for. Tilsvarende vil gælde for konventionen af 3. maj 1996 om ansvar og erstatning for skader opstået i forbindelse med søtransport af farlige og skadelige stoffer (HNS-konventionen), når denne træder i kraft.

1996-protokollen gælder for alle skibe, der søger ansvarsbegrænsning her i landet uanset flag. Protokollen indeholder ikke selv ansvarsregler, men alene et loft for ansvaret i henhold til de forskellige ansvarsregler. Loftet for ansvaret gælder de fleste krav, der kan opstå som følge af skibsdrift, herunder både krav som følge af personskade, tingsskade, miljøskade og andre krav. Reglerne i 1996-protokollen omfatter således også skade omfattet af miljøansvarsdirektivet.

I tilfælde, hvor den ansvarlige har forvoldt tabet eller skaden forsætligt eller groft uagtsomt og med forståelse af, at en sådan skade sandsynligvis ville blive forårsaget, mistes retten til ansvarsbegrænsning.

Til § 7

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, hvad der skal forstås ved en miljøskade på beskyttede arter eller internationale naturbeskyttelsesområder. Det skal være en skade, der medfører en betydelig negativ påvirkning af opnåelsen eller opretholdelsen af en gunstig bevaringsstatus for beskyttede arter eller internationale naturbeskyttelsesområder.

De beskyttede arter og områder er defineret i miljøansvarsdirektivets artikel 2, stk. 3, som

- 1) arter, der er nævnt i fuglebeskyttelsesdirektivets (direktiv 74/409/EØF) artikel 4, stk. 2, eller opført i direktivets bilag I